

בנשיאות מורנו הרב חיים רבי שליט"א

דעת זקנים

עלון שבועי להגדלת ורוממות התורה ולומדיה, והחדרת השקפה טהורה ואמתית לכל אחד מישראל

גליון מס': 571 פרשת: ראה שבת קודש כט' אב תשפ"ה (23 באוגוסט 2025 למניינם)

תל-אביב	יציאה	כניסה	ר"ת
18:57	19:54	20:29	
18:40	19:51	20:32	
18:47	19:54	20:29	
18:56	19:52	20:28	
*לנוהגים 40 דקות			

"לכה דודי לקראת כלה, פני שבת נקבלה"

המשא המרכזי

מורנו הרב חיים רבי שליט"א

אל ה' יתברך בלבד, והוא בבחינת "שויתי ה' לנגדי תמיד", שמפרש רש"י (תהלים טז) להשים יראת שמים נגד עיניו. ובחכמת שלמה, (אור"ח סימן פה) מוסיף שמצות האמונה במציאות ה' יתברך מותר להרהר גם בבית הכסא, וזה בבחינת תמיד. וזה נורא למתבונן!

עבודת חודש אלול - "ולדבקה בו"

וזה בעצם העבודה הגדולה שלנו בחודש אלול ועשרת ימי תשובה, להתחבר ולהדבק במחשבה דבור ומעשה בימים אלו יותר מכל השנה. והפסוק בשיר השירים (פסוק ו), "אני לדודי ודודי לי" מפרש המלבי"ם, כוונת הדברים לעובד ה' באמת שיודע לחשוב ולכוין ולהתקדש ולהרגיש דבקות בה' יתברך ממש כעין מיתת נשיקה, ובזה זוכה להרגיש ודודי לי, כלומר להרגיש הנאה גדולה ברוחניות כריח נוחות. ע"ש. וכל זה בלי אמצעי וכלי מסייעים, אלא באופן ישיר לה' יתברך.

וזה מתאים מאד לדברי הרמב"ן (ס"פ עקב) על הפסוק "ולדבקה בו", לזכור את השם ואהבתו תמיד. גם בדרך, בשכיבה ובקימה, עד שיהיו דבריו בפיו ובלשונו, וליבו איננו עמהם, אלא לפני ה'. ע"ש. וזה פסוק בתורה ששייך לכל השנה ולכל החיים. והלוואי ונזכה לעשות כן בחודש אלול ועשרת ימי תשובה כמו הפסוק אני לדודי.

ובאמת בספר הקדוש פלא יועץ, (ערך תשובה) מביא כן במפורש בזה הלשון: ולפחות בימים אלו יקדים להקריב שני תמידין כהלכתם, שויתי ה' לנגדי תמיד, וחטאתי נגדי תמיד. ע"ש. ועיין מהרש"א (רי"ג ג:) כיצד דיבר נחמיה הנביא עם מלך פרס, על מה חשב כשדיבר איתו. נורא נוראות.

בעניין ההתקשרות לצדיק

גם הרמב"ם הקדוש זיע"א מלמד אותנו

כלומר אין צורך באמצעי. כי ה' יתברך גדול מאד, האל הגדול הגבור והנורא. וגם לקטנים ופשוטים כמונו, משגיח עלינו לטובה, וניתן להתקרב ולהדבק בו, בלי אמצעי כלל ועיקר.

כיצד זוכים לעיבור נשמה?

ורבינו האר"י ז"ל (רוכז בכה"ח כל ס"ק ו) מלמד אותנו, שעל ידי שינה בשבת קודש כשמכוין לעונג שבת, יכול להגיע למעלה גדולה, ויזכה שתכנס בו נשמה של צדיק ויאיר בו להצלחה גדולה במעשיו. ע"ש. וכן בכף החיים (סימן רל"א ס"ק ו) מובא, שהישן ביום עם כוונה לכבוד עסק התורה, אז כשיקום זוכה גם ביום חול לנשמה של צדיק שתכנס בו כדי לסייעו במצוות, על ידי שכיוון על השינה שזה אמצעי לעסק התורה. ע"ש. כלומר על ידי מצוה בשלמות עם כוונה רוחנית גדולה זוכים לעיבור נשמה של צדיק מעולם האמת שמתחבר אליו ועוזר לו. והדברים האלה מתוקים מדבש.

וכך כתב גם רבינו האלשיך הקדוש זיע"א בספר 'תורת משה' על התורה פרשת ואתחנן, על הפסוק "חקים ומשפטים צדיקים", שעל ידי שעושים באמת ובאהבה חוקים ומשפטים לשם שמים, זוכים שהצדיקים מעולם האמת באים לעזור ולחזק את רוחו ואת נשמתו. ע"ש.

ורבינו אור החיים הקדוש (בפסוק כי תבוא) על הפסוק אמה ויהיו והגר אשר בקרבך, מפרש כן על פי הזוהר הקדוש, שכוונת הפסוק על נשמות של צדיקים מעולם האמת שבאים להתחבר ולהתלוות למי שעושה מצוה בכוונה ובשלמות גדולה, וזוכה לנשמה גבוהה מהשמים שבאה לחזק אותו, וזה בבחינת הלוי. וכן נשמות שנסתלקו מהעולם וחסרים במצוה זו, והם בבחינת הגר אשר בקרבך, באים ליהנות ולקבל אורות מהיהודי הזה אשר עושה לשם שמים בצניעות ובאהבה, וזה בבחינת הגר אשר בקרבך.

נמצא שהצדיקים מעולם האמת באים מעצמם להתחבר אליו, כאשר עושה המצוה יודע להתחבר ולהתקשר בשלמות

אני לדודי ודודי לי

בפרשתינו, פרשת ראה, ה' יתברך מלמד אותנו שיעור גדול באמונה: "אֲבָד תֹּאבְדוּן אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֵת אֱלֹקֵיהֶם עַל הָהָרִים הָרָמִים וְעַל הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן: וְנִתְּצָתֶם אֶת מִזְבְּחֵיהֶם וְשִׁבְרָתֶם אֶת מִצְבְּתָם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹקֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת שְׁמֵם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא."

ראשית - לבער, להכרית ולהשמיד את כל העבודה זרה, וכל מקומות הטומאה שלהם. וכן מסית ומדיח מישראל חייב מיתה, ומצוה לבטל את כל עיר הנידחת, וכולם חייבים מיתת הרג בסייף (עיין סנהדרין טו:).

"כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹקֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹו תִדְרֹשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה: וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיתֶם וּזְבַחְתֶּם וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יְדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִבְדֵּיתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנְכֶם."

ומאידך - להתחזק בבניין המשכן ובית המקדש ושם להקריב קרבנות, וכדברי הרמב"ן: לבוא מארץ מרחקים אל דרך בית השם, ואיש לרעהו אומרים, לכו ונעלה אל הר השם.

כל יחיד יכול להגיע להשגות כמשה רבינו

הפסוק הראשון בפרשה פותח בלשון יחיד, "רֵאָה אֲנֹכִי נָתַן, ומסיים בלשון רבים לַפְּנִיכֶם". ומבאר רבינו אור החיים הקדוש, בשם הזוהר הקדוש: כל בני התורה יש בהם ניצוץ ממש רבינו, ומי שיכין עצמו להשגה עליונה יכול להגיע להשגה עליונה, כמו שזכה משה רבינו, וכל יחיד ויחיד אשר יתאמץ בכך יגיע להשגות רוחניות גדולות. ע"ש.

והוסיף רבינו הכלי יקר והביא ירושלמי (שבת פ"ו ה"ט) שלעתיד לבוא, תהיה מחיצת הצדיקים בדבקות בה' יתברך יותר ממלאכי השרת, וישמעו מפי הגבורה ממש, ולא יהיה צורך באיש קשר כמשה רבינו ע"ה. וזה הפסוק בפרשת ואתחנן, "כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ"

העלון בחסות
דפוס גרף פרינט
grafprint

08-9256712

רח' הצורפים 10, א.ת. הצפוני, לוד
www.graf-print.co.il

המשך בעמ' 3

עריכה: י.א. | עימוד: י.ר. 052.7663636

גורלנו בידינו? תופתעו! כנראה שכן...

להתענג על ה'

הרב אליהו רבי ראש הכולל

שלום וברכה מורי ורבותי!

פרשתנו הנאוה פותחת בפסוקים: "רָאָה אֲנֹכִי נִתָּן לַפְּנִיכָם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה, אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּה אִתְּכֶם הַיּוֹם, וְהַקְלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּה אִתְּכֶם הַיּוֹם לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם" (דברים יא, טו-כח). ביאור הפסוקים בפשטות הוא שהקדוש ברוך הוא מציג בפני עם ישראל את המצוות ואת העבירות, את הטוב ואת הרע, את השכר ואת העונש.

אולם, יש כאן משהו עמוק יותר.

על הפסוק באיכה (ג, לח): "מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרְעוֹת וְהַטּוֹב, מִבֵּית רַשִׁי הַקְדוֹשׁ בְּפִירוֹשׁ הַשָּׁנִי אֶת דְּבָרָיו שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן בַּאיכָה רַבְתִּי, וְכִדְלָהֶן: אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִיּוֹם שֶׁאָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (דברים ז) "רָאָה נָתַתִּי לַפְּנִיךְ אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב" לֹא יֵצֵא רְעָה וְטוֹבָה מִפִּי, אֲלֵא הָרְעָה בָּאָה מֵאֲלִיָּה לַעֲוֹשָׁה רַע וְהַטּוֹב לַעֲוֹשָׁה טוֹב, לְפִיכֶךְ מֶה יִתְאוּנֶן לָמָּה יִתְרַעַם הָאָדָם אִם לֹא עַל חַטָּאוֹ.

והדברים מבהילים! אומר הקדוש ברוך הוא: 'כביכול' איני מתערב יותר בשכרם ועונשם של הברואים בעולמנו. כל אשר אני עושה הוא להניח בפניהם את סל העבירות ואת סל המצוות. אתן לכל אחד מהסל בו בחר, ועל פי זה יינתן לו השכר או העונש. בדיק כמו שלא שייך להתלונן על העונש המגיע לאדם השותה כוס דלק בכך שהוא חש בצרבות ואפילו יכול להוביל את חייו אל סופם, כך לא ניתן לטעון או לסנגר על עושה עבירה אשר בחטאו עלול למות. הבחירה ניתנה, וכל אדם בוחר לעצמו לא רק את המצווה או העבירה, אלא גם את עונשה של העבירה או את שכרה של המצווה.

אולם, יש כאן רובד עמוק יותר. ובדרכנו לעסוק בדיונים מהדברים הבעורים באמת נעמוד גם עליו.

מרגע שהקדוש ברוך הוא חיבר את המצווה לשכר ואת העבירה לעונש, אין כאן מצווה שגורמת לשכר או עבירה שגורמת לעונש כמו שהבנו ברובד השטחי יותר עד כה. אלא המצווה היא עצמה השכר, והעבירה היא עצמה העונש.

ונבהיר את הדברים יותר.

מגיע אלינו אדם לאחר עשר שנות נישואין, בהן לא רק שלא כיבד את רעייתו, אלא אף השפיל וביזה אותה לעיני כל, ונהג בה בצורה מחפירה. והיא לאחר עשר שנים החליטה לפרק את הבית ולחזור לבית הוריה, ואינה מוכנה להיענות לשום הצעה לשלום בית מצדו או מצד בית הדין. מגיע הבעל בבכיות ותחנונים ואומר: "וכי מה חטאתי, מה עוויתי ומה פשעתי? על כל הדברים הרעים אותם עשיתי, אמנם מזקינים אותי לעונש, אך למה לעונש גדול כל-כך? ומדוע שלא ינתן לי פתח והזדמנות לחזרה בתשובה?". מה אנו מסבירים לאותו אדם? שאין הפרידה מרעייתו, הרס הפרידה, והרס הבית, עונש על התנהגותו, אלא הוא כמו ידיו במשך עשר שנים הרס והחריב את ביתו, וכעת הוא עומד מול חורבותיו. ההרס אינו העונש, אלא התוצאה הישירה של מעשיו הנפשעים.

בהבנה העמוקה יותר - נמצאים בינינו אנשים רבים שמבינים 'תאורטית' איך עליהם לנהוג, הן במסגרת התא המשפחתי והן במסגרת החיצונית יותר, אולם הם אינם משאירים את הבחירה ואת ההחלטה לרבותיהם או, למצער, לדעת התורה הקדושה. הם יודעים להסביר ולסנגר על כל התנהגות מוטעית שלהם בכך שאת זה הם לא יכולים לעשות, "אני בנוי בצורה שונה", "חייתי אחרת ואין לי את הכלים להתמודד כפי שכבוד הרב דורש ממני". לאחר מכן הם מגיעים, כאשר הם עומדים מול שוקת שבורה, ושואלים "למה זה מגיע לנו?".

ושוב אנו נמצאים בפני אותם דברים שאומר רש"י הקדוש בשמו של רבי יוחנן בשמו של הקדוש ברוך הוא. אומר לך אלוקים: "הענקתי לך את הזכות ליהנות מהחיים, והבאתי לך מפרט מדויק איך עושים זאת. בידך הבחירה גם להרוס את חייך ולהביאם אל אובדנם המושלם. אולם, דע לך, אין כאן משהו ששונה אותך ואין כאן אפילו משהו שמעניש אותך, אלא תוצאה של מכות פטיש בקיר היא קיר שבור, ובדיק כך תוצאה של הרס הבית והחיים הם בית וחיים שבורים והרוסים. אתה הוא זה שהחלטת, אתה הוא זה שביצעת ואתה הוא זה שסובל ממעשיך, ולא מהעונש הניתן על מעשיך.

וכאן המקום להבהיר הבהרה נוספת בענין, אותה התבקשתי להבהיר על ידי אדוני אבי מורי ורבי שליט"א, לאחר ששמע את הדברים הנ"ל בשמי בשנים עברו.

ברור לכולנו שישנה השגחה פרטית על כל יהודי, והוא מושג שעה שעה רגע רגע, ועל פי השגחה פרטית זו בלבד נקבעים השכר והעונש של כל אדם. אין כוונתנו חלילה לומר שאין השגחה פרטית לאחר פרשת "ראה". אלא להיפך, פרשת ראה רק הופכת את ההשגחה הפרטית לברורה כל כך, נהירה כל כך, מלאת שקיפות כל כך, עד כדי כך שאין דבר שאינו מובן בהחלטתה של אותה השגחה פרטית, אלא כל אדם הוא האחראי לגורלו.

על פי הדברים הללו נבין גם את דברי חז"ל "וכל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו" (ברכות ז' ע"א), כאשר לכאורה בהבנתנו הפשוטה דווקא מי שאין בו דעת יש לרחם עליו יותר. אולם, כוונת הדברים לאור האמור היא, מי שמתנהג בחוסר דעה ואינו צופה את העתיד ואינו מתכנן את חייו על פי התוכנית המסודרת אותה העניק לו בורא העולם, לאחר שהגיע לשעת משבר מגיע אלינו לבקש את רחמנו אסור לרחם עליו, כי ברחמנו עליו אנו רק גורמים לו להגיע שוב פעם לאותם מעשים ולאותם משברים בתקופות הקרובות. רק אדם שידע שהוא האחראי היחיד לגורלו, והקדוש ברוך הוא זה שהעניק לו את הכוחות מחד ואת התוכניות הברורות מאידך לצלוח את דרך החיים באהבה ובשמחה, יקח אחריות לחייו, ולא יתלונן או יתנצל על היעדר כוחות או תוכנית מסודרת לחיי אושר.

יזכנו הקדוש ברוך הוא לפעול על פי התוכנית האלוהית המושלמת אותה העניק לנו, ולהכיר את כוחותינו ולזכות להיות אלו הקובעים את עתידנו ושכרנו בזה ובבא. בנחת שלוה ומילוי כל המשאלות, בנים ובני בנים גדולים ביראת שמים טהורה, אמן.

ברוכים תהיו!

אינו יכול לעלות, יכול לסרב אף שקראוהו בשמו (הל"ע ח"ז דף קלד). וכן כהן שקראוהו בשמו לעלות, אם הוא באמצע קריאת שמע, לא יעלה (ולקו"י סי' נט סעי' יח). והוא הדין בנדון דידן - אנוס רחמנא פטריה (ב"ק כח:). ואם אכן יכול אתה להתאפק, מאחר והתחלת בהיתר, וזה כבוד התורה שלא לצאת, בזה לכל הדעות ימתין, ויצא בין גברא לגברא (ועיי' משנ"ב בביא"ל סי' נב סעי' ב). וכידוע, איסור "בל תשקצו" הוא איסור מדרבנן, ולכן יכול להתעכב כפי הצורך והענין (ועיי' כה"ח סי' ג ס"ק מז-מח).

שמיעת קול זמר של אשה כשאינו מכירה

שאלה: מה דעת מו"ר בענין שמיעת קול זמר של אשה כאשר אינו רואה אותה או כשאינו מכירה כלל?

תשובה: גם אם אינו רואה אסור לשמוע קול זמר של אשה, כי זה בכלל קול זמר של אשה זה ערוה, ואסור.

אבל יש מתירים קול זמר של אשה כאשר אינו מכירה כלל, שאז אין השפעה של יצר הרע (ועיי' יבי"א ח"א סי' טו). וכמובן קשה למצוא כיום אנשים צדיקים ממש שזה לא משפיע עליהם, ולכן היום לכולנו אסור. ויש מחמירים גם כאשר אין זה קול זמר, אלא עצם השמעת הקול. ולכן נוהגים במכשיר ניווט לדרכים שיהיה קול של איש בלבד! וזה הדרך הנכונה תמיד, וספק צניעות לחומרא.

להפקידים במקום ציבורי שכולם יהנו בו, ולא לשומרם בבית כלל ועיקר. ודע, שכל ההיתרים שיש היום במעשר כספים אינם מוסכמים, והמצוה הגדולה היא לתרום לבתי מדרשות שמחזיקים שם אברכים העוסקים בתורה, וזה יותר מכל הצדקות שבעולם.

תקיעה בשופר ב"ג מידות שבסליחות

שאלה: מי שתוקע בשופר (בסליחות) ב"ויעבור" האם יאמר י"ג מידות אחרי הציבור או לפני?

תשובה: אין צורך לתקוע, ואם תוקעים אך ורק לאחר אמירת י"ג מדות בכוונה. ועיין בגמרא (כ"ה י) ש-י"ג מידות אינן חוזרות ריקם, וכדאי להקדיש שיעור לבאר בדיוק את המילים של י"ג מידות לתועלת הציבור.

יציאה באמצע קריאת התורה

שאלה: הוצרכתי לבית-הכסא באמצע קריאת ספר-התורה, אולם הסתפקתי האם מותר לי לצאת בזמן הקריאה, שהרי כתוב בהלכה שאסור לצאת, ומאידך, יתכן שאני עובר על איסור של "בל תשקצו", בכל רגע שאני מתאפק, מה עושים?

תשובה: שאלה יפה! אם באמת אינך יכול להתאפק, ואתה חושש להמתין, באופן כזה לכל הדעות אתה יכול לצאת אפילו באמצע הקריאה, משום שזה נחשב לאונס, ואין כאן בזיון לתורה, חס ושלום (וא"ס מנחת כהנ"ב סי' קמו ס"ק ג). ודומה הדבר למי שקראוהו לעלות לתורה, ומחמת אונס

אמירת הסליחות לספרדים

שאלה: האם לספרדים חייב לומר סליחות כל חודש אלול, או שזה רק מנהג טוב? **תשובה:** זה מנהג שהוא חובה, ואין לזלזל! בפרט כיום שיש כל כך הרבה צרות ויש להחמיר ולומר סליחות ולא להקל בזה. וגם הפיוטים מביאים יראת שמים.

אמירת סליחות בדילוג

שאלה: איזה קטעים אפשר לדלג בסליחות כדי לא להכביד על הציבור?

תשובה: מצווה להכביד על הציבור. ורק אברכים השקועים בלימוד, מותר לקצר בפיוטים כפי הצורך. יש פיוטים שעושים רעש גדול בשמים כמו "אם אפס" וכו' אשר כל זה על העקידה. במדרש כתוב (ויק"ר פ"ב) בין יהודי ובין גוי, שאמר פסוק "ושחט אותו" מעורר בשמים. ועל אחת כמה וכמה פיוט "אם אפס" אשר כולו על העקידה, והמתבונן מרויח.

קניית שופר וספרי קודש מכספי מעשר

שאלה: האם בעל תוקע או אחד שרוצה להתחיל לתקוע בשופר יכול לקנות שופר מכספי מעשר?

ומה יהיה הדין בקניית ספרי קודש שיהיו לשימוש אישי בלבד מכספי מעשר?

תשובה: יכול, בתנאי שיודע שהשופר אינו שלו אלא של גמ"ח. ואם ציבור נוסף או איש פרטי מבקש את השופר לתקוע לחולה וכיוצא בזה אז חייב לתת לו.

וכן ספרי קודש מכספי מעשר, מותר בתנאי שיודע שזה לא שלו, וחייב

המשך מעמ' 1

ובזה זוכים לקדושת המחשבה. ע"ש. והעומק בזה שצריך להתפלל במניין של בני תורה, של חכמים ותלמידיהם, שבו זוכים לדבקות, ובה זוכים שהצדיקים מהשמים באים להתחבר אלינו, כמו שמפורש לעיל, בשם האר"י ז"ל, והאלשיך והאורח"ח הקדוש, והבן.

סיכום: דבקות בתורה, וכוונה במצוות בבחינת 'לשם יחוד' זה ההתקשרות האמיתית, וזה שויתי ה' לנגדי תמיד, והצדיקים בשמים שמחים בעובד ה' כזה, וזה הסוד של "אני לדודי ודודי לי". ויה"ר שנוזה לכך, אמן ואמן.

לצדיקים וכמו שאמר רבינו האר"י ז"ל שהצדיקים מעולם האמת מתחברים אליו, וכנ"ל.

לדוגמא, בליקוטי מוהר"ן (ח"א אות קכג) כתב במפורש לקשר עצמו לצדיק והרב שבדור ולקבל דבריו, כאשר משליך דעתו, כאילו אין לו שום שכל, ואז זוכה לקבלת התורה ע"ש. וזה כדברי הרמב"ם הנ"ל שדבקות בצדיק זה בחכמים ותלמידיהם תורה ויראת שמים. והצדיק נקרא רב (ס"ס אות קמג). ולפי זה העיקר באמת תורה ועל ידי זה זוכה לתשובה ולמול את עורלת לבבו. וזה ר"ת אלול, את לבבך ואת לבב (ס"ס אות קמא).

ובזה מובן מה שכתב רבינו הקדוש זיע"א (אות ריא) שנוסעים בראש השנה לצדיקים

המדרש ולומד עם החכמים ותלמידיהם. ע"ש. ומבואר כאן שלא ניתן סתם להתקשר ולהתחבר לצדיקים בלי התורה הקדושה, כי הקשר של דבקות בה' יתברך, זה קשר תורני. ולכן ע"י שלומד עם החכמים ואפילו עם התלמידים לימוד תורה ויראה, זה אמצעי לדבקות בה' יתברך.

יתכן בזה לבאר כוונת רבינו הקדוש בליקוטי מוהר"ן בכמה מקומות, על עניין התקשרות לצדיק, שזה באמת נעשה אך ורק מכח התורה. וצדיק הוא לאו דווקא מה שחושבים העולם מי שהוא מקובל וקדוש, אלא כל אברך תלמיד חכם המלמד תורה, ותלמידיו הם נקראים צדיקים. כי מכח התורה זוכים לדבקות, וזה התקשרות

בשביל הבת שלך האלק בוקר

נצלו את הימים
האחרונים להרשמה
לבית החינוך וגני
הבנות 'בנות חיל'

חינוך בנעימות וברוגע

רמה לימודית גבוהה ומקצועית

צהרון עד השעה 17:00

הרישום לתלמידות מגן מרום מרום חובה ועד כיתה ד'
(ילידי 2016 ועד 2022)

לקביעת ראיון, חייגו:

03-50-111-55
052-715-0944

אחד לשבוע,
הרב שליט"א מוסר שיעור
שבועית לבנות החיל

חייבני בבית לגנדיה

אלפי הורים משתוקקים לזה
אתה יכול לזכות בזה

בנר יתחנך בתלמוד התורה
'בני תורה', השוכן בבניין בית
מדרשו של מורנו הרב חיים
רבי שליט"א

לקביעת ראיון, חייגו:

03-50-111-55
052-715-0944

ימים אחרונים לרישום

לכיתות הגן, כמו גם לכיתות הגבוהות יותר
הרישום לתלמידים מגן טרום חובה ועד כיתה ו'
(ילידי 2014 ועד 2022 לתלמידים)

תלמוד-התורה מיועד למשפחות בני תורה, המחזיקות בתקשורת כשרה

תלמוד-התורה הנודע המתנהל בהכוונתו
האישית של מורנו הרב חיים רבי שליט"א,
המבקר לפחות אחת לשבוע בביקורת
הלימוד ופוגש את התלמידים המתחנכים
לפי דרכו החינוכית, מתוך יראת-שמים
טהורה, חינוך של חום ואהבה ללא גערות
וקטשחות, חינוך המצמיח את תלמידיו-
החכמים של הדור הבא

